

Sygn. akt I ACz 672/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2012 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **A. K.**

o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie Wydział I Cywilny

z dnia 27 sierpnia 2012 r., sygn. akt I Co 87/12

postanawia:

oddać zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zwolnił A. K. od opłaty sądowej w sprawie, którą zamierza wytoczyć przeciwko Skarbowi Państwa – Centralnemu Zarządowi Służby Więziennej w W., w pozostałym zakresie wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oddalił, jak również oddalił jego wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

W ocenie Sądu Okręgowego na obecnym etapie wnioskodawca będzie zobowiązany jedynie do opłacenia pozwu i nie ma uzasadnienia jego wniosek, aby z góry zwolnić go od kosztów sądowych, które mogą, ale nie muszą wystąpić na dalszym postępowaniu.

Natomiast podstawą oddalenia wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, było przekonanie Sądu, że wnioskodawca nie jest nieporadny, sporządzone przez niego pisma są logiczne i rzeczowe, wskazują na duże rozeznanie w przepisach prawa, a przy tym sprawa nie należy do skomplikowanych pod względem faktycznym i prawnym, a w tej sytuacji pomoc profesjonalnego pełnomocnika nie jest wnioskodawcy potrzebna.

W zażaleniu na powyższe postanowienie A. K. domagał się jego zmiany i zwolnienia go w całości od kosztów sądowych oraz przyznania mu pełnomocnika z urzędu. Twierdził, że nie zna prawa i nie jest w stanie sam prowadzić sprawy, przy sporządzeniu wniosku pomagały mu osoby trzecie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W kwestii odmowy zwolnienia od kosztów sądowych zgodzić należy się z Sadem Okręgowym, że wniesienie pozwu będzie wiązało się dla powoda jedynie z obowiązkiem uiszczenia opłaty od tej czynności i żadne inne koszty sądowe na tym etapie są znane, co czyni przedwczesnym jego wniosek o zwolnienie od pozostałych kosztów.

Co do zaś odmowy ustanowienia dla wnioskodawcy pełnomocnika opłacanego ze środków Skarbu Państwa należy w pierwszej kolejności podkreślić, że jest to instytucja wyjątkowa, stosowana wyłącznie w sytuacji kiedy istnieje rzeczywista ku temu potrzeba (art. 117 § 5 k.p.c.). Oceny, czy taka potrzeba zachodzi Sąd dokonuje biorąc pod uwagę zarówno przynioty osobiste strony, a szczególnie jej nieporadność w formułowaniu żądań i przedstawianiu okoliczności faktycznych sprawy, jak i charakter samej sprawy.

Analiza wniosku i zażalenia wnioskodawcy w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że nie ma on trudności z samodzielnym formułowaniem swoich żądań, które potrafi jasno precyzować i uzasadniać. Rozumie też pouczenia udzielane przez Sąd oraz kierowane do niego wezwania i terminowo dokonuje czynności procesowych. Treść wniosku wskazuje na rozeznanie w przepisach prawa, przy dostępie do fachowej literatury, na którą wnioskodawca powołuje się w odpowiednich miejscach. W tej sytuacji brak jest podstaw do uznania go za osobę nieporadną, wymagającą pomocy profesjonalnego pełnomocnika w prowadzeniu procesu. Nawet w sytuacji, kiedy jak twierdzi w zażaleniu, dotychczas pomagały osoby trzecie, świadczy to tylko o jego zaradności, dzięki której potrafi we własnym zakresie zorganizować sobie odpowiednią pomoc. W tej sytuacji samo subiektywne przekonanie wnioskodawcy, że nie poradzi sobie w samodzielnym wytoczeniu i prowadzeniu procesu nie uzasadnia uwzględnienia jego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Z tych przyczyn zażalenie podlegało oddaleniu przez Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

(...):

1) (...) A. K.,

2) (...).

R., dnia 12 października 2012 r.

(...)/